

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdáiban.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszo-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Az év végén.

A most folyó napokban adnak számot mindenfelé az iskolák egy évi sáfárkodásaikról. E számadás hosszú évek sora óta sablonszerű. Tanárok tanítók tíz hónapon át öntik a tudományt a nebulók fejébe, s azt, a mi az elmékben megmaradt, egy szigorú vizsga keretében most mind kisajtolják. Így volt ez évszázadokkal ezelőtt, s így lesz ezután is a beláthatatlan idők végeig, mert az az ábránd, mely néhány merész ujtó fejében megfogant az alsó és középiskolai vizsgálatok eltörlésére vonatkozólag, a késő jövőben is csak ábránd fog maradni.

Van azonban az évenként megújuló nyári vizsgálatokban valami, a mi jól eső örömmel tölti el a magyar ember lelkét. És e valamit a statisztikai adatokban találjuk meg, melyek kézzelfoghatóan bizonyítják egyfelől a magyarság erősödését, másfelől a haladást a közműveltségben.

Pár nap előtt jelent meg a vallás- és közoktatásügyi miniszter jelentése hazánk közoktatási állapotáról, mely ezuttal tanulságos összeállításban huszonhat évi fejlődést tüntet föl. De a mennyiben volnának olyanok is, kik a statisztikai adatokat nem tartják feltétlenül megbízhatónak; ne sajnálják meglátogatni a millenniumi tanügyi kiállítást, mely nem csupán az adatok megbízhatóságát mutatja, hanem egyuttal a mai tényleges állapotnak is lélekemelő, igaz képét nyújtja.

Iskoláink révén a haladásnak mi is részesei vagyunk, sőt mint megyei központ, a kisebb községeknek mintául kell szolgálunk. E helyzet kötelességeket ró a mi tanintézeteinkre, s mi nem késünk elismerni, hogy e kötelességeknek a mi tanintézeteink mindéddig a nekik adatott talentumok szerint meg is feleltek.

Gymnáziumunk ifjusága a lefolyt tanév alatt több ízben lépett a nyilvánosság elé, s mindannyiszor az elismerés babérait vívta ki. Ünnepeket rendezett, melyek a szellemi előhaladást

dokumentálták, részt vett az orsz. tornaversenyekben, melyeknek fényes eredményéről lapunk mult számában emlékeztünk meg. Így volt ez a multban is, s ily törekvést észleltünk a községi iskoláknál is, melyek soha sem késtek nyilvánosan számot adni arról az eredményről, melyet évenként elérték.

Ily körülmények között igazi örömmel tekintünk vissza a lefolyt iskolai évre, mint a melynek folyama alatt az iskoláink élén álló egyének nem pusztán kötelességszerű munkát végeztek, de megmutatták azt is, hogy, mint a kultura napszámosai, egy lépéssel előre segítették nemzetünket az előhaladásban.

Igaz ugyan, hogy a mai korban a közművelődést elősegítő intézmények nem törekedhetnek arra, hogy a nagyközönség szemébe belső érték nélküli ünnepekkel port hintsenek, mindamellett sajnálatunkat kell kifejeznünk a felett, hogy az évzáró nyilvános ünnepek az idén elmaradnak. Nem mintha ez ünnepek barátai volnánk, de kénytelenek vagyunk elismerni, hogy a közvéleménynek oly intézetekről, melyeket a közönség áldozatkészsége tart fenn, ez ünnepekhez joga van. Joga van pedig azért, mert az ily ünnepelekből, melyeken a növendékek szavalnak, összhangzatosan énekelnek stb. az intézet vezetésének szelleme sugárzik ki s ennek nemesak a növendékekre van nemesítő hatása, hanem a közönségben is lelkesedést és bizalmat ébreszt az intézet irányában.

Beszélik, hogy a helybeli polg. leányiskola a rendes szigorlatokat követő nyilvános évzáró ünnepélyt az idén nem tartja meg. Miután nem vagyunk a külsőségek barátai, az ünnepély elmaradásában semmi veszedelmet nem látnánk, ha e hírrel egy másik lappangó hír nem volna összekapcsolva. Állítólag az ok abban rejlik, hogy a növendékek készületlenek s ezt maga az igazgatóné jelentette ki valamelyik iskolaszéki gyűlésen Hajlandók vagyunk azt hinni, hogy e hír

légből kapott, de az intézet reputációja megkívánja, hogy mielőbb megezáfoltsassék, annyival is inkább, mert egy még egészen ifjunak mondható tanintézetnek létevére a belé vetett bizalomban rejlik. Reméljük, hogy a leányiskola igazgatósága saját érdekében a közönségnek megfelelő felvilágosítást fog nyújtani, a miből ki fog tűnni, hogy az évzáró ünnepély elmaradása nem a tanulók készületlenségében, hanem valamely más okban rejlik.

A magyar közművelődési egyesületek emlékirata.

A magyar közművelődési egyesületek ez évben Budapestten tartandó kongresszusának többi közt igen fontos tárgya lesz.

A „gömörmegyei m. közm. egyesület“ ugyanis indítványt tesz, hogy a kongresszus egy emlékiratot bocsasson közre, mely hivatva lenne megezáfolni mindazon alaptalan vádak, rágalmaszások, hazugságok és támadásokat, melyek szerint a magyarok elnyomják a nem magyar ajku nemzetiségeket.

Az eszme, melyet nevezett egyesületünk legutóbbi közgyűlésén gömöri Szontag Pál, társadalmi életünk e kitünősége, pendített meg, s magacává tette a közgyűlés, igen egészséges, maga az emlékirat most, a millenniumi évben időszerű és indokolt, mert bár nem lehet állítani azt, hogy az országban mindenki, a ki születésére nézve nem magyar, ellensége a magyar fajnak, nyelvnek és állameszmének, de még sem olyan az állapot, a hogy mindezek hiszik, hogy t. i. a nemzetiségek nem ellenségeink, s nem beszélnek folyton sérelemlről.

Ellenségünk, eltekintve a németektől, a kik kifogástalan jó hazafiak, az országban van elég. Nem az intelligencia és a köznép azon jó részét értjük, mely hazafias érzelmű, hiva a magyar állameszmének, a nemzettesthez tartozónak tekinti magát, elismeri a magyar faj államalkotó erejét, mely velünk tart és lelkesedik a hazáért, a minek eklatáns módon adja bizonyítékát a millennium lelkes megünneplésével, hanem értjük a lelketlen agitátorokat, és a nép már félrevezetett, megméltelyezett kis részét, a kik az illető nemzetiségek szószólóinak tolakodnak fel, nevében beszélnek, irnak, bujtogatnak, izgatnak a magyar fajnyelv, állameszme, urak, kitünő világi és egyházi férfiak, törvény, fennálló rend és tünnetnek a millenniumi ünnep ellen.

— Csak nem marad tánczrendem üres? Sokat, sokat fogok ám ugrálni!

Ekkor férje arcán megdöbbenés látszott. Majd hízlelgő enyveléssel fogta át Blanka derekát:

— Szép vagy mókus, nagyon szép. De te nem tánczolhatsz mással, mint velem, ha kedved van tánczolni.

— De Béla, az nem lehet! Még azt hinnék, nem kaptam más tánczost, és —

— Mindegy. Az én feleségem derekát ne foghassa át senki — kivülem.

Blanka ajkszegetei erre lefelé huzódtak; szemei megteltek könnyel és nagyon sok esőkra volt Bélának szüksége, hogy kibékítse a helyzetet.

Több bába legalább nem vágyott aztán.

Kormos még fiatalkori legény barátait is oly fagyos udvariassággal fogadta, hogy azok végre elmaradtak.

De azért Isten ments féltékenységet fogni rá!

Idővel, mind türeltlenebb lett s asszonyát legörömbestebb elzárta volna a világ előtt, ha ezt mégis nem resteli.

— Nekem senkire se nézz, Blanka . . . fakadt ki egy ízben a színházból jövet.

— Ugyan, Béla! . . .

Mit tudsz egy olyan papagályon bámulni, mint Tivornyai?

— Valódi művész, gyönyörűen énekel.

— Az éneket hallgatjuk, de nem bálmuljuk.

— Hanem a játékokat nézzük mégis.

— Olyan komédiás! Évődött Kormos tovább. Persze, az önhitt fráter nyomban észrevéve a nagy hatást, mit rád gyakorolt, előtérbe ront s minden szerelmi dalát feléd fordulva bögte el. Egész gymnastikát mivel kezével, hol feje, hol gyomrához kapkodva: szerettem volna az örültet nádpálczámmal gyógyítani meg nyomban.

Blanka kaczag s nem bánja, ha többé nem is hallgatják meg Tivornyait. Minden szórakozásának keserű utóíze van ugysis.

Nemsokára aztán, mikor elmerült olvasásából fölpillant végre, maga előtt látja a levélhordót. Mikor jött be, hogyan, észre se vette, csak az tünik fel Blankának, hogy a póstás lábujjhegyen járva, bepillant a mellékszoba

bába is s meggyőződve az asszony egyedüllétéről, titokzatos mosollyal kis levélkét nyújt át. Azzal ugyanoly észrevétlenül tünik el.

Blanka forgatja. Ismeretlen kézírás bélyegtelen. S látva férjét közeledni, ijedtében ösztönszerűen rejti el az ablakpárna alá

„Asszonyom. Végtelen szerelmet ébresztett bennem. A láng oly nagygyá növekedett, hogy eszemet félttem. S most még hozzá a színházból is elmaradt, hol boldoggá tett, ha megpillanthattam.

Egyetlen hő kívánságomat hallgassa meg, szívem imádot bálványa: szép asszony: Jöjjön el. Még egyszer óhajtom látni. Talán utoljára — s aztán sebzett szívvel folytatam utamat — s mégis boldogan, mert bucsukép megfogja engedni, hogy kis kezének piczi ujját megéskolhassam . . . Délután kettőtől hétig Gárdos fényképezésnél fogom várni. Eszedezem, jöjjön el, jöjjön, mindenre kéri — rabszolgája

T.

Persze, Béla pedanteriájának rögtön feltünik a félre-csúszott párna s mikor igazít rajta, a levél kezébe kerül. Örült düh fogja el. Szeme kutatva fut át fegyverein. Le-lője, megfojtsa — agyoncsapja? Ó, hogy nines tiz élete oly nyomorultnak, hogy előbb lelőhetné, aztán megfojthatná s a halálnemek mindegyikét végig szenvedtethetné vele.

Blanka egy kék karkötővel menekül, mit vallatása alatt a férj erős szoritása ejt felső karján, — s csak tenger könnyei képesek meggyőzni Bélát, hogy ily levélírára nem adott okot a merész kalandhősnek.

Tivornyai pedig vár hűségesen. El is fecsegi Gárdosnak, ki kebelbarátja:

— Egy szép asszonyt várok. Mihelyt eljön, tünj el, mint fényképeid. Egész odáig vagyok a kicsikéért . . . Beszélnem kell vele.

— Tehát pásztoróra, s az utolsó perczben. Nyolez-kor utazol ugysis.

— De nem egyedül. Velem kell jönnie.

— Mire gondolsz?

— Megszöktetem. Hogy tudsz azon esodálkozni?

— És férje?

— Légy nyugodt. Azt nem szöktetem meg.

— De valjon eljön-e?

T Á R C Z A.

Eljött.

Irta: FERDINÁNDY ELLA.

Nem. Kormos Béla nem volt egy esőppet sem féltékeny fiatal, szép feleségére, és nagyon zokon vette volna attól, a ki ilyen gyanuval illeti. Csak épen nem szerette, ha az asszony nélküle bárhova is elment, vagy másra is fölmerre emelni tekintetét.

Pedig ez az asszony szereteti szettekinteni a világban kívánsai, hamis, kutató, barna szemével. Fiatalabb volt, semhogy jelleme már teljesen ki lett volna fejlődve, a szenvedélyek még szunnyadtak keblében.

Férjét becsülte végtelenül s szerette igazán. Meg volt győződve, hogy minden szava igaz, szándéka nemes és örömet engedett kívánságainak.

Néha ugyan föltámadt a „miért“ fejében, de aztán csakhamar belenyugodott, csak jó lehet, mert hisz férje akarja s ez elég.

Kicsit ugyan elesodálkozott, mikor házasságuk első hónapjaiban, látva az első szállongó hóhelyeket, gyermek-örömmel kiállt fel:

— Nézd, Bélácskám, havazik! Előkeresem koresolyáimat — s a fiatal férj ingerülten szolt rá:

— Hova gondolsz, mókuskám! Nem szabad koresolyáznod. — Hátha elesnél?

— De hisz tudod, mily jól értek hozzá, te voltál ebben is a mesterem . . .

— Mindegy, nem lehet, nem akarom.

— És miért?

— Mert én épen akkor vagyok elfoglalva hivatalomban, mikor a jégre járnak s így el nem kísérhetem. — Azt pedig nem engedem, hogy az én feleségemnek más tegye föl koresolyáit — ezért mókus — s a Béla engesztelve ölelgette asszonykáját.

Ezt még csak könnyen elviselte. De mikor szenvedélyes örömmel készült az első bábra, mint „menyecske“ s a nagy napon látta férje elragadtatást kifejező szeméből is, hogy szép, s erre a kielégített asszonyi hiúság szólalt meg szavaiban:

Ezek a magyarországi Luegerek, a kikkel nem igen törődnek sokat, ha nem volnának számosan, és ha nem méltóznék a jóravaló, békés természetű népet, folyton panaszkodnak sérelmekről, vádaskodnak, rágalmaznak, hazudnak és sértetnek, így akarván a magyartól elidegeníteni a népet. Azzal vádolnak, hogy erősen magyarosítottunk, üldözzük, elnyomjuk a nemzetiségeket, megfosztjuk a népet nemzetiségi jellegétől, nyelvétől, vallásától, jogaitól, még kenyereitől is.

Ugyan hát miben áll az az erőszakos magyarosítás és rosz bánásmód? Hiszen csak minden okos és józan embernek be kell látnia, hogy egy több nyelvű országban, milyen a miénk, kell egy hivatalos államnyelvnek lennie, ha csak azt nem akarjuk, hogy bábeli zavar legyen. Ilyen hivatalos államnyelv természetesen a magyar, mely a magyar fajnak, mely számra, értelmiségre és vagyona nézve a legnagyobb és legerősebb az országban, a melynek ősei ezeltől ezer évvel ez országot maguknak, nekünk és maradékainknak megszerezték, azt ezer év óta fenntartotta, s mai napig fenntartja oly rendben, hogy itt mindenki szabad, szabadon gyakorolhatja jogait, megőrizheti nyelvét, vallását, szokásait, békében élhet és keresheti szerencsését.

Első sorban a nem magyar ajkú nemzetiségek érdeke volt, mikor a törvény kötelezővé tette a népiskolákban a magyar nyelv tanítását és kötelezővé tette óvodák és gyermek-menhelyek felállítását; mikor magyar közm. egyesületek alakultak, mikor magyar olvasó-körök létesítettek és mikor a hazafias egyházak behozták a magyar nyelvű isteni tiszteleteket, hogy mindezek által a nem magyar ajkú nép a magyar nyelvet, a mikre a mindennapi életben égető szüksége van, s mely nélkül ma már itt senki sem boldogulhat, elsajátítsa s műveltebb legyen. — Ezt akarjuk és törekszünk s tesszük ezt az oláh, ruthén, szerb, horvát, vend, német és tót anyanyelvének, vallásának, szokásainak és jogainak tiszteletben tartása mellett. Es mert ezt akarjuk, a nép javát keressük és munkáljuk, ez az egész bűnünk. Ezt akarni fogjuk ezentúl is, és fogjuk akarni, hogy a ki Magyarországon lakik, magyar levegőt szív, magyar kenyeret eszik, jó, becsületet hazafi legyen.

Azzal is vádolnak, hogy a magyarok üldözik a nemzetiségeket. Nem üldözik, hanem a törvény bünteti a garázdálkodókat, a törvény, hatóságok, fennálló rend elleni izgatásokat és a vétségeket.

Melyik nemzet tűrné ezt? Ha egy gazda és ur házában idegen emberek garázdálkodnak, legfeljebb kiutasítja. Csak nem engedheti meg az a magyar, a ki ezer év óta gazda és ur az országban, hogy idegen garázdák kidobják a saját házából.

A magyar nemzet és társadalom már régen bárány-módra tűri a garázdálkodást, a vádaskodást, rágalmazást, hazudozást, sértetést. Ezekre okos, böles, komoly, igazságos, erélyes választ kell adni most — a millenniumi évben. — Tegye azt meg a magyar közm. egyesületek budapesti kongressusa. Jó és hazafias dolgot fog eslekedni. Munkáját siker és áldás koronázza!

x—y.

Rimaszombat és vidéke jótékony-nőegyletének évi közgyűlése.

Rimaszombat és vidéke jótékony-nőegylete rendes évi közgyűlését f. hó 14-én d. u. 3 órakor a helybeli takarékpénztár termében tartotta meg. Az ülést *Bornemisza Lászlóné* elnöknő ő nagysága pontban 3 órakor nyitotta meg, emelkedett szép szavak kíséretében emlékeztetve meg az egyesület működéséről, és szívélyesen üdvözlölvén a megjelenteket, egyesületi jegyzőt az évi jelentés előterjesztésére kérte fel. *Komáromy István* vármegyei aljegyző, mint az egyesület ujonnan választott jegyzője évi jelentését a következőkben terjesztette elő:

— El kell jönnie . . . El fog jönni.
És el is jött, csak hogy nem az, kit oly vágyva várt. A kapu ajtó hevesen betaszitva, Gárdos nagy réműletére az udvarra nyíló ablakon át megpillantja Kormos Bélát. Kormost, a ki nem féltékeny, de ölni képes a feleségéért.

— Szerencsétlen! Fuss! Ha azt tudtad volna, hogy Kormoséra vetted szemed! —

Tivornyainak csak annyi ideje volt, hogy a kertbe menekülve egy oldalajtón — szöktetés helyett — maga megszökhett ép bórrel, de még hallhatta a ezifra ezimeket, miket Kormos utána szórt, s miknek egyike is ha rá illett volna, nem járhatna, azaz futhatna oly szabadon. . . .

Szegény fényképész adta meg ennek az árát! Mikor Kormos sehoh sem találta a bűnöst, a bűnpártolót fogta elő.

— De kérem az égre Kormos ur, én semmiről sem tudtam, különben felvilágosítottam volna művész barátomat . . .

— Komédiás, mit hizeleg neki. Hova rejtette el? Merjen szemembe nézni, ha férfi.

— Ki tudja, hol jár már az addig. De ilyen féltékenység!

— Ki meri azt reám fogni? A sértett becsület és féltékenység között nagy a különbség, hanem persze, mit ért ahhoz egy fotografus!

Blanka pedig kezébe rejtett arecezal, szorongva várja barna mórját . . . Mikor végre haza kerül, rémülten kérdi:

— Mi történt?!

— Beállt versenyfutónak, hét paripa sem érné utol . . .

— Óh, Béla . . .

— Megbocsátok, hisz tudod mokus, én nem vagyok a féltékeny férjek közül való, az örülség. Hanem azt előre megmondom, ha még egyszer valakire föl mered emelni incselkedő szemeidet, — sötét szemüveget veszek számodra . . .

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Mielőtt egyesületünk életében az 1895/96. év eseményeiről, s egy a mélyen tisztelt nőegylet, valamint annak választmányának működéséről megemlékeznék, méltóztatassanak megengedni, hogy ama nem várt megtiszteltetésért, melyben Rimaszombat és vidéke jótékony-nőegyletét az által, hogy jegyzőjévé választott, ez ünnepélyes pillanatban a közgyűlés előtt nagy köszönetemet kifejezhessem, ez ünnepélyes pillanatban, azon ígéretet kapcsán, hogy a magasztos kulturális célt maga elé tűzött, s működésében megbecsülhetetlen erkölcsi értéket képviselő egyesületnek csekély szolgálataimat szívesen és örömmel ajánlom fel.

Eme érzettől áthatva és indíttatva kívánok visszapillantani egyeletünk múltjára, vissza egyeletünk több, mint negyedszázados tiszta, egészséges életére, s visszatekintésemből és kutatásaimból helyes eredménykép levonhatom, hogy az elmosódhatlan emlékek, a jótékony tettek szakadatlan hosszú láncolata — ékes szavak és dicsőítő kifejezésekben összekapcsolt mondatoknak jegyzőkönyveinkben való megörökítése nélkül is — maradandó, érdemű erkölcsi testületté emelte egyeletünket.

Mélyen tisztelt közgyűlés! 30 év előtt vetették el elődeink s most is élő egyeletünk nagynevű és áldozatkész tagjai a jó magot a földbe és azóta az életképes csíra terebélyes erős fává növekedett, galyai gazdag gyümölcsöt termettek, a melyet folytonosan élvezik gyámlításra szorult árváink, sőt még a sors által kegyetlenül sújtott nagykorú ügyefogyottaink egynémelyike is azzal táplálkozik. Ezen 30 év alatt egyesületek semmisültek meg és keletkeztek, hathatós pártfogók dültek ki és még hatalmasabbak születtek. S ezen 30 év alatt egyeletünkkel mi történt? A jelenben épen úgy, mint a múltban, áll rendületlenül és osztogatja az alamizsnát! Nagy megpróbáltatásoknak lehetett pedig kitéve, de vezetői és tagjai dacoltak az ellenség hadával, a kibontott alamizsnálkodás jelvénye alatt lankadhatlanul harcoltak és ezen zászlót a jelenben is magasan, szenyfolt nélkül, általános elismerés közepette, büszkén lobogtatjuk.

Ilyen volt tehát egyeletünk működése már születése első pillanatától kezdve, s ama boldog reményekkel terek át a legközelebb lefolyt év eseményeinek egyszerű történeti leírására, hogy ilyen lesz az még általunk nem remélt és meg nem élt hosszú időközön keresztül, mert a hol erős az alapkö, ott a monumentum szilárd és daczol a viharral.

Egyeletünk a lefolyt évben is, mint előzőleg, már hivatásánál fogva csendesen és zajtalanul munkálkodott, de eredménytel, biztos sikerrel. Az egyesület teljes ellátásában és gondozásban részesített 4 árvát, kik közül 3 már elérte azon kort, hogy szabályaink értelmében gondozásunk alól kilép, ezek helyére 3 árva ismét felvételt, s az így megüresedett hely betölttetett. Ezen kívül oly szerencsétlenek, kik nem állottak ugyan az egyesület közvetlen gondozása, de azért állandóan felügyelete alatt voltak, huszonhárom részesítettek folytonosan havi segélyben. Voltak olyanok is, kik időszakilag betértesztett kérvények folytán egyszer s mindenkorra bizonyos segélyben részesítettek, oly mértékben, a mint azt anyagi erőnkhez képest a választmány lelkiismeretes kegyessége megszavazta.

Itt említem fel, hogy városunk egyik tekintélyes néhai polgárának, a jótékonyágáról ismeretes boldogult Nagy János és családjának végrendeleti hagyatékát képező részvények jövedelme 40 forint rendeltetéséhez és a hagyomány intézkedéséhez képest kiosztott, részben pedig a tulajdonjogi átiratás költségeinek fedezésére fordított.

Egyesületünk árváit e mellett azonban nem csak a pénz és a szükséges ruházat által vélte teljesen gyámlítani, hanem a magasztos eszmének hatása alatt, mint a jó anya gyermekeit örömben is óhajtotta részesíteni. Átérve egyeletünk ama szokás kétszeres értékét, hogy az ajándék bizonyos ünnepélyes jelenet kíséretében nyújtassák át. A nyomor, szegénység és a nélkülözéstől megmentett árváit ez évben is december hó 22-én a szokásos karácsonya felállításával örvendeztette meg, mely alkalommal *Simon Mihály* ref. segéd-lelkész ur volt szíves az árvákhoz intézett szívhöz szóló szavakkal és imával emelni az ünnep jelentőségét.

Ez idáig elősorolt áldásos működése mellett nem mellőzhette választmányunk az áldás osztogatásához szükséges anyagi eszközök felhasználását sem, a mely egy részről vagyonunk gyarapítására vezet, másrészt pedig egyesületünket szorosabb összeköttetésbe hozza a társadalmi élettel, s így míg az egész művelt közönséget nemes működése részesévé teszi, addig a társadalmi élet élénkítéséhez is nagyban hozzájárul. A választmány e tekintetben a lefolyt évben nem kívánta nagyobb szabású estélyek rendezése által a különben is tervebe vett sok mulatság rendjét megzavarni, s az igazat megvallva, tekintettel az ezredéves országos kiállításra, nem kívánta a különben is teljes mértékben áldozatkész közönség támogatását sem igénybe venni; ez indokból csak is a szokásos „Szilveszter-estély” lett megtartva a helybeli dalárda szíves közreműködése mellett, 29 forint 47 kr. tiszta jövedelemmel, a mely összeg felére formált igényéről a dalárda, figyelemmel a jótékony célra, lemondott, s ezért a választmány részéről jegyzőkönyvileg kifejezett köszönet- és elismerésben részesítettek.

A hagyományosan az árvák karácsonyfájára eszközölt gyűjtés, valamint az újvívi üdvözlések megváltása, továbbá a helybeli takarékpénztár, s a gömöri nép- és iparbank szokásos évi adományai gyarapították még jövedelmünket, mi által úgy a szíves adakozók, valamint a két pénztintézet méltán kiérdemelte egyesületünk elismerését. — Örömdetesem kell itt még arról megemlékeznem, hogy ez évben jóval több, mint az előző években tag- és alapító díjjak szolgáltattak és szedettek be, továbbá most alapító tagok is léptek be egyeletünk kebelébe. — Ily körülmények között jutott egyeletünk ama kellemes helyzetbe és azon szép eredményhez, hogy a lefolyt évben 1644 forint 73 kr. összeg bevétellel számoltatott el vagyoni forgalmunk a f. é. május hó 30-án megtartott pénzvizsgálat alkalmával, a mikor is az őzszeállított számadások helyesnek találtatván, a mélyen tisztelt tagoknak a vagyoni kimutatás szét is küldetett.

Ezzel évi működésünk fontosabb mozzanatait tiszteletteljesen előterjesztvén, még egyeletünk munkásságának koronáját képező eseményről kell megemlékeznem. Köztudomású tény, hogy nemzetünk ezer évi fennállásának emlékére rendezett ünnepélyek és gyűlések alkal-

mából számtalan célirányos tettekkel és intézményekkel óhajtják a nemzet életrevalóságát és képességét nagyjaink a történelem lapjain feljegyezni. Ezen intentió vezérelte azokat is, kik elhatározták, hogy a nemzetiségi gyarapodás érdekében az oly sok veszélynek kitett, gyámlításra szorult kiskorú gyermekek felneveltetése céljából a Budapest felállított „Fehér-Kereszt” lelenzház mintájára a vidéken is hasonló fiókegyletek alakíttassanak. Ez irányban fordult *Stefánia* főhercegnő ő fenségének tekintete is vármegyénk és városunk felé, midőn *Tabódi József* cs. és kir. kamarás urat azon legmagasabb óhajával küldötte ki személyesen, hogy az ország minden vármegyében emeltessek egy fiókegyesület. Mi a magasztos eszmét és célt magunkévá téve, elhatároztuk, hogy minden eszközt megragadunk és az itt megalakult „Fehér-Kereszt” egyesülettel karöltve, szívesen hozunk anyagi áldozatot is, azon esetben, ha az emelendő épület ajtaja árváink előtt megnyitottik. E célból folyó évi március hó 4-én tartott választmányi ülésünkön határozatképen kimondottuk, hogy 500 forint tőkéből álló árvaházi alapunkat, — e tárgyban a közgyűlésnek teendő netáni indítványok bevétele nélkül is, szívesen bocsátjuk a helyben felállítandó „Fehér-Kereszt” lelenzház alapjára.

A midőn tehát az itt terveztebe vett Fehér-kereszt lelenzház felépítését illetőleg vezetett egyeletnek jótékony nőegyletünkkel való érintkezését, a már eddig is sikeres működését van szerencsém felemlíteni, tiszteletteljesen azon mindnyájunk közös véleménynek van szerencsém kifejezést adni, hogy kétségtelen, miszerint a megalakult *Fehér-kereszt* fiók-egyesület egyeletünkkel egygyé olvadva, az eszközök felhasználásával és vezetésünk alatt felfogja építeni a lelenzházat, és a Fehér-kereszt szent jelvénye alatt lesz árvaházunk és ez fogja képezni 30 éves eddigi működésünk valódi csillogó koronáját. — Annál is inkább erősebb e hit bennünk, mert *Bornemisza Lászlóné* elnöknő ő nagysága a d. e. megtartott választmányi ülésen előterjeszté, miszerint Budapesten, a közel napokban megtartott országos Fehér-kereszt gyűlésen azon ritka megtiszteltetésben részesültek, hogy *Stefánia* főhercegnő ő fensége személyes fogadásával tüntette ki őket és abbeli óhajának adott kifejezést, hogy Trömörvármegyében, Rimaszombatban a megalakított fiókegyesület és egyeletünk által — védnöksége alatt — egy lelenzház építtessék fel, a mely ház alapkövének betételénél vagy személyesen, vagy megbízott által fogja magát képviseltetni — egyidejűleg arról is biztosította az egyeletet, hogy a központból adandó segélyek kiosztásánál egyeletünk 1000 forintot többet fog nyerni, mint a többi hasonló testvér egyletek.

Most tehát nincs ok már tovább időzni, ragadjuk meg az alkalmat, méltó elismeréssel emlékezzünk meg Rimaszombat városáról, a mely város már volt szíves e célra fellet is igérni. — Tegyük le az alapkövet és tizzük fel a Fehér-kereszt jelvényét mielőbb a szeretet házára. —

Ezzel évi jelentésemet befejezván, megvagyok győződve, hogy a közös óhajt és elismerést tolmácsolom akkor, midőn *Bornemisza Lászlóné* elnöknő, *Máriássy Lászlóné* alelnöknő, *Kern Adolfné* igazgatónő ő Nagyságának, *Baksay István* kir. tanácsos titkár ur és *Sárköny* Türe tanár ur, egyeleti pénztárosnak, valamint az egyelet mélyen tisztelt választmányának és minden egyes tagjának az egyelet körül tett fáradozások és ügybuzgalomért köszönetünket nyilvánítom, — egyeletünk munkálkodására és biztos fennállására pedig a jövő időben is Isten áldását kérem!

E jegyzői jelentésre vonatkozólag elhatározta a közgyűlés, hogy az egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétessék s amaz óhajtásának adott kifejezést, hogy a sajtó útján a nagy közönség által is megismertessék, annyival is inkább, mert a közgyűlés iránt ez alkalommal oly csekély érdeklődés mutatkozott, hogy e réven a közönség nem nyerhet tájékozást arról, hogy a jótékony célú intézmény minő missiót teljesít. Ezután *Bornemisza Lászlóné* szép szavakkal zárta be a közgyűlést, mely után *Kern Adolfné* az egyesület igazgatónője a közgyűlés színe elé vezette az árva gyermekeket, kiknek ápolóihoz *Baksay István* titkár intézett rövid beszédet a felebaráti szeretetre s az árvák iránti könyörületre serkentve őket. A megható beszéd hatása alatt könyg gyűlt a szemekbe. Végül az árvák s az ápoló nők az elnöknő szíveségéből megvendégeltettek.

Hírek és vegyesek.

Blaháné életrajza. Kéry Gyula, a „Művészeti Lapok” szerkesztője megírta a nemzet csalógiányának művészi eseményekben gazdag életrajzát. Ez érdekes mű első diszpldányát a szerző és kiadó a következő szép levélben ajánlották föl Rimaszombat városnak, mint a melynek falai között a magyar asszonyok örök típusa megpillantotta a napvilágot: „Nagyságos polgármester Ur! A nemzet csalógiányáról szóló könyvet azzal a tiszteletteljes kérelemmel küldjük meg Nsgdnak, hogy azt Rimaszombat város könyvtára javára elfogadni kegyeskedjék. A kiről ez a könyv szól, ott látott napvilágot a Rima partján, s most bucsuja alkonyán is oda verődik vissza az a napsugár, mely a magyar népszínmű aranykorát hirdeti minden időkre. Azt hisszük, csak kötelességet teljesítünk, midőn első sorban a nagy művésznő szülővárosának ajánljuk föl megőrzés céljából a dicsőségről szóló könyvet. Igaz tisztelettel maradtunk készséges hívei: Kéry Gyula, a mű szerzője, s a „Művészeti Lapok” szerkesztője. Rózsavölgyi és társa, a mű kiadói. cs. és kir. udvari zenemű kiadók.”

Dalárdánk vasárnapi hangversenyyel összekötött tavaszi mulatsága, jóllehet anyagi tekintetben nem felelt meg a hozzá fűzött reményeknek, erkölcsileg szépen sikerült. A megjelentek nemcsak élvezetben részesültek, mert daláránk művészileg adtak elő néhány dalt, ezek közt a „Falú végén kurta kocsmá” ezimű örök becsü s a gyakori előadás dacára, soha unalmassá nem váló műdalt, melynek bariton solóját *Perez Samu* kevésszer énekelte szebben, mint ez alkalommal. De nem kevesebb

hatást értek el daláink a „Vadász gyönyöre“ című szerenadszerű dallal is, s így mindenestre vesztettek azok, kik nem használták fel az alkalmat arra, hogy a kedves multságban részt vegyenek. Közönség azonban volt így is nagy számmal, de a jövedelem ennek dacára a felülfizetésekkel együtt csak 66 ft 55 kr. volt, minek magyarázata abban van, hogy igen sokan csak numeráltak, de nem poudaráltak. A minden oldalról nyílt helyiségbe az avatottak közé igen sok avatlan jutott be, s e körülmény égető szükségge teszi egy oly nyári táncz-helyiség mielőbbi felépítését, melyben a fizető közönséget a nem fizetőtől el lehessen választani.

Gömöriek kitüntetése. A „Fehér-Kereszt“ egyesület folyó hó 9-én tartotta országos közgyűlését Budapesten az Akadémia dísztermében, a melyen *Stefánia* főhercegnő ő fensége elnökölt, s melyet gyönyörű szép magyar beszéddel nyitott meg, hivatkozva, hogy mint a nagy nádor unokája, örömmel jött szerett magyarjai közé. Vele együtt ott volt a gömöri főkegyesület védnök-helyettese *Lujza* szász kőburg-góthai kir. hercegnő, a magas udvar több tagjával; ott voltak a magyar kormány, az arisztokrácia, a hadsereg, tudomány, az irodalom és egyzóval a magyar társadalom minden rétegének képviselői. A vidéki főkegyesületek küldöttségei, ezek között a gömörmezei főkegyesület képviselői is. A küldöttséget, az udvari gyászra való tekintettel, *Hámos László* főispán fekete díszmagyarban vezette a társelnökkel *Bornemisza Lászlóné* urhölgygyel, ki az udvari gyászra való tekintetből, fekete selyemben jelent meg. — A küldöttség tagjai voltak még *Máriássy Lászlóné*, *Kern Adolfné* alelnökök, *Dr. Szeless Odón* titkár, *Marton Jánosné Lichtschein Adolfné* választmányi tagok. — A közgyűlés után *Stefánia* főhercegnő rendkívüli szívélyesen fogadta a gömöri küldöttséget, a melyet *Hámos László* főispán vezetett és mutatott be a főhercegnőnek. *Hámos László* meleg szavakban köszönte meg a fenséges asszonynak kegyes jóindulatát, hogy a fehér-keresztes zászlót Gömörbe is elküldötte a humanizmus szent ügyének felkarolása végett, s hogy kegyes volt a gömöri fiatal főkegyesület kitüntetni azzal, hogy *Lujza* kir. hercegnőt kinevezte védnök-helyettesé. *Stefánia* főhercegnő biztosította a főispánt és a küldöttséget arról, miszerint úgy ő, mint nővére *Lujza* hercegnő kiváló gondnal fogják a gömöri fiók ügyeit figyelemmel kísérni és felkarolni. A főhercegnő ezután megszólítással tüntette ki a küldöttség egyes tagjait, elsősorban *Bornemisza Lászlóné*-t, s leányát *Marton Jánosné* urhölgyeket. A főhercegnő ezután kegyesen elboacsátotta a küldöttséget, a mely a főhercegnőt elkísérte az első nagyszabású országos gyermekmenház- és lelenezház alapkövetélethez. — Alapkövetél után pedig *Hámos László* főispánt teljes díszben külön kihallgatáson fogadta saját palotájában *Lujza* szász-kőburg-góthai királyi hercegnő, kinek *Hámos László* főispán átadta *Stefánia* kir. hercegnő által kiállított díszokiratot, a melyben *Lujza* kir. hercegnő a gömöri fiók védnök-helyettesévé nevezte ki. A főispán üdvözlő szavaira ő fensége biztosította a főispánt, hogy a gömöri fiókot sikeres buzgalmas munkájában nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is támogatni fogja. A gömöriek kitüntető fogadtatása széles körben kellett örömet és megerősítette a fehér-kereszt szent ügyébe vetett hitet és bizalmat.

Ima a hazáért. Pósa Lajos, a magyar nemzeti érzés e kiváló poétája: „Ima a hazáért“ című gyönyörű imáját a „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ nek ajándékozta, s a F. M. K. E. buzgó ügyvezetősége most mindent elkövet arra nézve, hogy a nemes ajándék kellő képen hasson a magyar érzés és általában a magyar szellem terjesztésére. A F. M. K. E. ügyvezetősége több ezer példányban kinyomatta az imát, s a felvidék tizenegy vármegyéjének minden iskolájába, minden kisdóvodájába — szépen berámázva — kifüggeszteti, hogy így minden gyermek megtanulhassa, s nemzedékről-nemzedékre szállhasson át, ez a milleniumi óhaját, mely a zsenye gyermekzivekben bizannyal élénk viszhangot kelt. A megyei választmányok elnökei, valamint a kir. tanfelügyelők hazafias buzgalommal támogatják e törekvésben a F. M. K. E.-et, például már Zolyomgyének minden iskolájában és óvodájában szerte szavalgatják a gyermekek a nemzeti imádságot, lelkesülten kiáltva annak utolsó sorát: „Szabadság Istene vigyázz a magyarra!“

A helybeli kereskedő ifjak egylete vasárnap f. hó 21-ikén a Széchenyi kertben zártkörű nyári mulatságot rendez 50 kros belépti-díj mellett. Az egylet nemes céljai, melyek a testületi szellem fejlesztésére és az önművelődésre irányulnak, megérdemlik a közönség pártfogását és meleg érdeklődését.

Vívó tanfolyam. Zsolnay Viktor vívómester, az országos hírű Keresztesinek egyik kitűnően képzett tanítványa pár nap óta városunkban időzik s itt Ferenczi-utca 14. sz. alatt a legkényesebb igényeket is tökéletesen kielégítő vívótermet rendezett be. A jeles tanítvány teljesen méltó nagyhirű mesteréhez s a kardot oly bravúrral kezeli, hogy ügyessége e révén őt a legkiválóbb mesterek közé emeli. Mint halljuk, már is számos tanítványa van, jobbara a helybeli atletikai klub tagjai közül. Zsolnay ur hat hétig marad városunkban s ez idő alatt, mérsékelt díjazás mellett, a magasabb technikai ügyességet óhaját amatőr-vívóknak készséggel rendelkezésére áll.

Nyári vizsga Pétermányban. Igen szép és megható ünnepély folyt le, — mint bennünket értesítettek — mult hó 28-án esütörtökön délelőtt Pétermányban, az elemi iskolába járó gyermekek nyári vizsgájának alkalmával. A szépen kidíszített templomban az iskolás gyermekek által elmondott gyönyörű feleletek s a hazafias dalok és versek az egybegyűlt nagyszámú közönség és szülők örömet csak fokozták, s teljes meglepéssel győződöttünk meg, hogy aránylag rövid idő alatt, mily szép eredményt lehet elérni, kitarító szorgalommal ügybuzgósággal, a mi az iskola derék s hazafias vezetőjét, *Matus Pál* tanító urat dicséri. Midőn még a esznek-völgyi dékán nagytiszteletű *Holéczy* ur szívéből jövő buzdító szavakat intézett a gyermekekhez, kívánván, hogy jó magavislettel további szorgalommal s szülők örömeire, édes magyar hazánk hasznos tagjaivá nevedjenek; kezdetet vette a táncmulatság, s a szebbnél-szebb hazafias dalok elénekélése. Az érdem fenti tanítót illeti, övé az elismerés. Vajha sikerülne sok ily vizsgát átélőnk, s szerett hazánk pedig ily derék napszámokat kapnunk, s ezáltal fejleszteni a magyar nyelv s hazai iránti szeretetet.

Czigányzenészek albuma. Ezen érdekes munka, mely a mai nap került a könyvpiaçra, *Markó Miklós* vallja szerzőjéül, kiadójaul egyaránt. A magyar cigányzenét és e zenének legkiválóbb művelőit ismerteti a szerző könyvében, méltó helyet adva azoknak az országos ismert cigány primásoknak, a kik a magyar népzenenek a külföldön is hirvet és díszségeit szereztek. Az adatokat a munkába részben maguk a cigány-primások, részint azok nyújtották, a kik éveken át törhetetlen szorgalommal gyűjtötték össze ezeket. 110 cigányprimások az életrajzát találjuk a könyvben, mely sikerült szép arcképekkel van tarkítva 14 zenekari kép 250 muzsikusi arcképe emeli a mű érdekességét. *Markó Miklós*, a ki mint báli tudósító évek hosszú során át közvetlen érintkezésben állt a cigányokkal, elég helyes érzéssel bírt az iránt, hogy mit kell azok életéből és működéséből megírni, a mi nem csak a hálózokat, de a nagy közönséget is érdekli. Ezen örökbecsű mű, mely *Czinka Panna*, a cigányok ősanjától kezdve *Bihary, Boka*, a győri *Farkasok, Patikáros Ferkó, Bunkók, Berkesék, Rác Pali, Radicsék, Erdélyi Nácsi, Darázs Miska, Dombi Marezi* stb. elhalt zenészek életével és működésével foglalkozik és valamennyiek pompás élethű arcképeivel van ezen mű illusztrálva. *Barna* zenészeink népszerűek előttünk, szívesen olvasunk felőlük tehát oly adatokat és adomaszerű emlékeket, a melyek összegyűjtésére nagy szorgalom és sok idő kellett, de a mi mindenestre hálás munka volt. Az igen csinosan kiállított könyv ára 3 ft 50 kr., és díszkötésben 4 ft 50 kr. a szerzőnél (*Soroksári utca 51. sz. alatt*) megrendelhető, de minden nagyobb könyv- és zenemű hangszer kereskedésben is kapható.

Öngyilkosság. *Dalnoky Károly* putnoki földbirtokos néhány nappal ezelőtt ment fel a fővárosba és a *Klauzál-utczának* 10-ik számú házában szállt meg. Szótlan, mogorva volt azóta mindig. Naponként felkereste bátyját, a ki bankhivatalnok a fővárosban; panaszkodott folyvást és mondogatta is, hogy sokáig már nem bírja az élet terhét. Idegbeteg volt, s nemrégiben anyagi csapások is érték, a mi végképen elkésértette. F. hó 15-én délután bezárkózott szobájába és szíven lötte magát. A házbeliak felfeszítették az ajtót s a mikor a véres holttestet meglátták, rendőrt futottak. A hetedik kerületi kapitányságtól nyomban megjelent a helyszínén *Sajó* rendőrfogalmazó, a rendőrorvos és a soros vizsgáló bíró. A szoba asztalán levelet találtak *Dalnoky Lajos* bankhivatalnoknak eözveve. Abban a levélben írta meg a szerencsétlen végzetes elhatározását s így végzi a néhány sornyi írást: „Nem tehettem másként“. A holttestet bevitték a törvényszéki orvostani intézetbe, a hozzátartozókat pedig értesítették az esetről.

A helybeli egy. prot. főgymnázium igazgatójává az 1896—1899-iki ciklusra az ig. vál. ma, f. hó 17-én tartott ülésében *Bodor István* főgymn. tanárt, lapunk volt jellestollu szerkesztőjét s jelenlegi munkatársát választották.

Helyreigazítás. Gömörmege hódoló bandériumának névsorából, — melyet lapunk mult számában közöltünk — nyomdahiiba folytán *Hanay József* neve kimaradt, mit is ezenel helyreigazítunk.

Fényes esküvő volt folyó hó 16-án a helybeli ág. ev. templomban. *Madarász Pál* kir. pénzügyigazgatósági tisztviselő szép és művelt leányának *Pannának* esküvőt örök hűséget *Krompácher Gy.* takp. tisztv. Az esküvőn fényes násznép jelent meg, s a fiatal párhoz *Glauf Pál* ág. ev. lelkész szép beszédet intézett. Másnap a fiatal pár elutazott. Áldás és boldogság kísérje frigyüket!

A milleniumi törvény kihirdetése. Junius 8-án hirdették ki Magyarország összes községekben az 1896. évi VII. törvényezikket, még pedig a legtöbb helyen ünnepségekkel összekötve. Így *Nyustján* — tudósítónk értesítése szerint — diszközgyűlés volt, melyen *Kubinyi Andor* főszolgabíró elnökölt. A gyűlés *Kolbenheyer József* ev. lelkész megleghangu hazafias fohászával kezdődött, majd *Kubinyi Andor* tartott rövid lelkesítő beszédet s utána felolvasták a jelzett törvényezikket. Végül elhatározta a közgyűlés, hogy a törvény két példányra számára díszes keretet készített s egyiket a község házában, másikat a körjegyző irodájában fogja megőrizni, — továbbá csináltat egy diszkötésű jegyzőkönyvet, melyben a lelkész szép imáját, a törvényezikket s a jelen közgyűlésről szóló feljegyzéseket fogja megőrizni. A törvényki hirdetési ünnepélyt *Kubinyi Andor* hazafias zároszavai s az iskolás növendékek által elénekelt Hymnusz és Szózat rekesztették be.

Nemzeti alapítvány a F. M. K. E. javára. A „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ százezer forintos milleniumi nemzeti alapítványa javára újabban a következő adományok érkeztek a F. M. K. E. ügyvezetőségehez, Nyírára: a fővárosi bál rendezőségétől 400 ft, Keeskemét város 10 ft, Ujbánya város 50 ft, Szakoleza város 20 ft, Dobsina város 10 ft, Makó város 10 ft, Mezötúr város 10 ft, Pelsőcz város (Gömörmege) 10 ft, Szathmár-Németi város 5 ft, Gyula város 3 ft 10 kr.

Nyugtázás. A „rimaszombati polgári olvasókör“ által folyó évi junius hó 7-én házalapja javára rendezett táncmulatság alkalmával a bevétel . . . 110 ft 60 kr., a kiadás . . . 35 ft 74 kr.,

a maradvány . . . 74 ft 86 kr. volt. Mely összegben benn foglaltatnak a következő szíves felülfizetések: *Mázik Ferenczné* 1 ft, *Kovács András* 80 kr., *Barányi György*, NN., NN., *Benyó Béla*, *Szathmáry József*, *Kovács Ferenc* borbély, *Szabó István* mézszáros, *Dr. Veres Samu*, *Somogyi József*, *Schulhof Pál*, *Dapsy Victor*, *Dr. Szabó Samu* 60—60 kr., *Dr. Cziner Miksa* 40 kr., *Sulik Andrásné*, *Tóth Árpádné*, *Vozáry Samu* 30—30 kr., *Kalla Mihály*, *Lévay József*, *Káposztás László*, *Jankovics Jánosné*, *Almásy Lászlóné*, *Filóp Józsefné*, *Kiss Károly*, *Fazold Károly*, özv. *Káposztás Istvánné*, özv. *Bodon Gyuláné*, *Györfy Gyula*, *Juhász József*, *Dániel Ferenc*, *Szabó Károly* földbirtokos, *Lévai Izsó* 20—20 kr., NN., NN., NN., *Kozmay Lajos*, *Svidrány Ferenc*, *Kovács János*, *Szalontay Samu*, özv. *Miskolczy Istvánné*, *Sztrehla Gyula*, NN., NN., NN., NN., *id. Badiny Gyula*, NN., NN., *Eperjessy József*, *Bónis Bertalan*, *Majorossy Rezső*, *Dr. Löcherer Tamás*, *Utrata József*, *Slezinger N.* Hagetter *János*, NN., *Benyó József* 10—10 kr., NN., 40 kr., *Bacsó János* 50 kr. Összes felülfizetés 16 ft 90 kr. — Rimaszombat, 1896. jnnius 15. Pénztárnok helyett *Kohuth Lajos*.

Nyugtázás. A rimaszombati dalárda által 1896. évi junius 14-én a Széchenyi-kertben tartott hangverseny jövedelme: bevétel . . . 66 ft 55 kr., kiadás . . . 32 ft 55 kr.

Maradvány: . . . 34 ft — kr.
Felülfizettek: *Dr. Mészáros* és *Dr. Szeless* 2 ft., *Rónay Gyula* 1 ft., *N. N. 80 kr.*, *Brons István*, *Horváth János*, *Dapsy József*, *Baksay József*, *Dr. Szabó Samu* 60—60 kr., *Meszlényi Zoltán* 50 kr., *Mindszenty B-né* 40 kr., *Dr. Kármán Aladár* 30 kr., *Baksay István*, *Leγγελ György*, *Folyami Kálmán* 20—20 kr. Ezeket kivül 30 egyén 10 krral = 3 ft. Összes felülfizetés: 11 ft 60 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. VERES SAMU.**

Magán-hirdetések.

Árlejtési hirdetmény.

A fazekas-zsaluzsányi róm. kath. hitközség iskolájának ujonnan való építését elhatározta; felhívja ennelfogva a vállalkozó építészeket, hogy zárt írásbeli ajánlataikat **folyó évi junius hó 22-ik napjáig** alólirott iskolaszéki egyházi elnökhöz annál inkább nyujtsák be, mivel a később beadott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A terv, költségvetés és feltételek **Jókövy János** fazekas-zsaluzsányi kántortanítónál vannak elhelyezve, hol is vállalkozók azt bármikor megtekinthetik.

Kelt Nagy-Szuhán, 1896 junius 7-én.

Bobák Béla,
plebános, iskolaszéki egyh. elnök.

Hirdetmény.

1065. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság ezenel közhírré teszi, hogy a **kir. kincstár** végrehajtatónak, **Matecska Pálné Spissák Zsuzsanna** végrehajttatás szenedő elleni 22 ft 54 kr. tőke s jár. iránti árverés ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. trvszék területén levő *Pamásfala* községben fekvő s a tamásfalai 55. sztjkyben Rimaszombat város mint telektulajdonos és *Matecska Pálné Spissák Zsuzsanna*, a telek hasznélvezője és a felépítmány tulajdonosa javára felvett A. 1. sor 613. hrsz. és 58. népsorszámu házból *Matecska Pálné* illetőségére a 400 ft kikiáltási árban *Spissák György* és neje *Lévay Borbála* holtiglani lakás szolgálmi jogával terhelten elrandelte és annak megtartására határnapul **1896-ik évi augusztus hó 4-ik** napjának d. e. 10 óráját ezen királyi törvényszék telekkönyvi helyiségébe tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becseron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át azaz 40 frtot készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvalékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a baupténznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. Törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat, 1896 évi aprilis hó 17-én.

Aldorffer, kir. trvszéki bíró

Legfinomabb porosz kovács-szén.	
Ifj. KOHN ADOLF	
vas-, szerszám- és festék-kereskedése	
RIMASZOMBAT,	
Deák Ferencz-utca, Benyó-féle házban.	
Tisztelettel van szerenesém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy vaskereskedésemet legujabban teljesen új árukkal szereltem fel és nagyobbítottam meg.	
Üzletemben a legkiválóbb minőségű vasárúk, gazdasági- és ipari eszközök, honyhaszerek, festék és olajok, kátrány fedél-lemezek és karbolineum, legfinomabb porosz kovács-szén, Singer-féle családi varrógépek stb. legjutányosabb árban kaphatók.	
Olesó és szolid áruimra tisztelettel hívom fel a nagyérdemű közönség figyelmét, s egyuttal szives pártfogását kérve, vagyok	
kész szolgálja	
Ifj. KOHN ADOLF.	
Zománczozott lemez- és vasedény.	

Kiadó.

A rimaszombati takarékpénztár épületében egy raktárnak is használható **pince-helyiség** bérbe kiadó. — Értekezhetni **Horváth János** igazg. tagnál.

Eladó zongora.

Egy jó karban levő zongora szabad kézből eladó.

Szerényi János,
Rimaszombat

Árverési hirdetmény.

Jolsva r. t. város tulajdonát képező „Magura” és „Hlavina” nevű erdőrezseken termelt és alább kitüntetett tűzifa-mennyiség folyó évi június hó 30-ik napján d. e. 9 órakor Jolsván, a városház tanács-termében zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek el fog adatni és pedig:

Magura erdőrezseben kemény dorong 602 ürm.
" " lágú hasáb 5230 ürm.
Hlavina " kemény dorong 1102 ürm.
Közelebbi felvilágosítást a városi erdőhivatal ad.
Kelt Jolsván, 1896. június 10.

Bazilides,
polgármester.

Bérlethirdetés.

A nagyrócezi takarékpénztár a piacon fekvő volt Nandrassy-féle emeletes sarokházat örök áron megvevén, ennek földszinti tágas

bolthelyiségét

f. é. júliustól kezdve egy nagyobb kereskedés részére több évre bérbe adja. — A bérlet feltételei iránt bővebb felvilágosítást ad Prékopa Károly vezérigazgató, a kinél a bérelni szándékozók részéről a lakásra, mellékhelyiségekre és egyéb igényekre vonatkozó kívánalmak is bejelentendők.

Nagy-Rőcze, 1896. június hó.

1-3 Az igazgatóság.

Hirdetmény.

1061. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtatónak Túróczy Ráfaelné végrehajtást szenvedő elleni 46 frt 51 kr. tőke s jár. iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-ez 144. §. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Radnót községben fekvő s a radnóti 143. sz. jtkvben Túróczy Ráfaelné Bodon Zsuzsanna tulajdonul felvett A. 1-14. sorsz. alatt 78. sz. ház belsőség és külső ingatlanokra 848 frt kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul 1896. évi augusztus hó 3-ik napjának d. e. 10 óráját Radnót község-házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át az az 84 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-ez 42. §.-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság ü. miniszt. rend. 8. §-ban kijelölt oवादékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi 60. t.-ez. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. Törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat, 1896. évi április hó 17-én.

Atldorffer, kir. törvényszéki bír.

A magyar ált. kőszénbánya részvény-társulat

Budapest, V., Erzsébet-tér 19.
a közeledő

cséplési idényre

különös figyelmébe ajánlja a t. ez. gazdálkodóknak, valamint gőzmalmosoknak, szesgyárosoknak, téglá- és mészégetőknek és egyéb iparvállalatoknak kazán- és szobafűtéshez kiválóan alkalmas

akna-, cséplési koczka és darabos szenét

királdi és sajszentpéteri bányáiból legjutányosabb áron, egész kocsirakományokban, minden állomásra szállítva. 5-6

Szállodai szobaberendezések eladása

Szállodámat ujonnan berendezve az összes régi butorokat összesen vagy egyenkint jutányosan — szabad kézből — eladom u. m.:

Ágyak, Szekrények, Asztalok, Mosdók, Diványok, Székek, arany- és fakeretű Tükrök, Matraczok, Ágytakarók, Mosdószervizek, Paplanok, Pokróczok, Olajfestmények, Csipkefüggönyök stb. stb.

Megtekinthető Rimaszombatban

Gömöri Ede,

a „Három-Rózsa” szállodásnál.

1-2

Tanulóul

egy 13-14 éves ifjú, ki legalább 1-2 gymnasiumi osztályt végzett, azonnal felfogadtatik özv. Miskolczy Istvánné rimaszombati ezukrászdájában.

A feltételek felől értekezhetni lehet ugyanott bármikor.

Vállalkozók figyelmébe.

A rimaszombati m. kir. földmives iskolánál a tisztviselők és tanulók élelmezése egy vállalkozónak bérbe adatik. Közelebbi felvilágosítással készséggel szolgál az

5-6

igazgatóság.

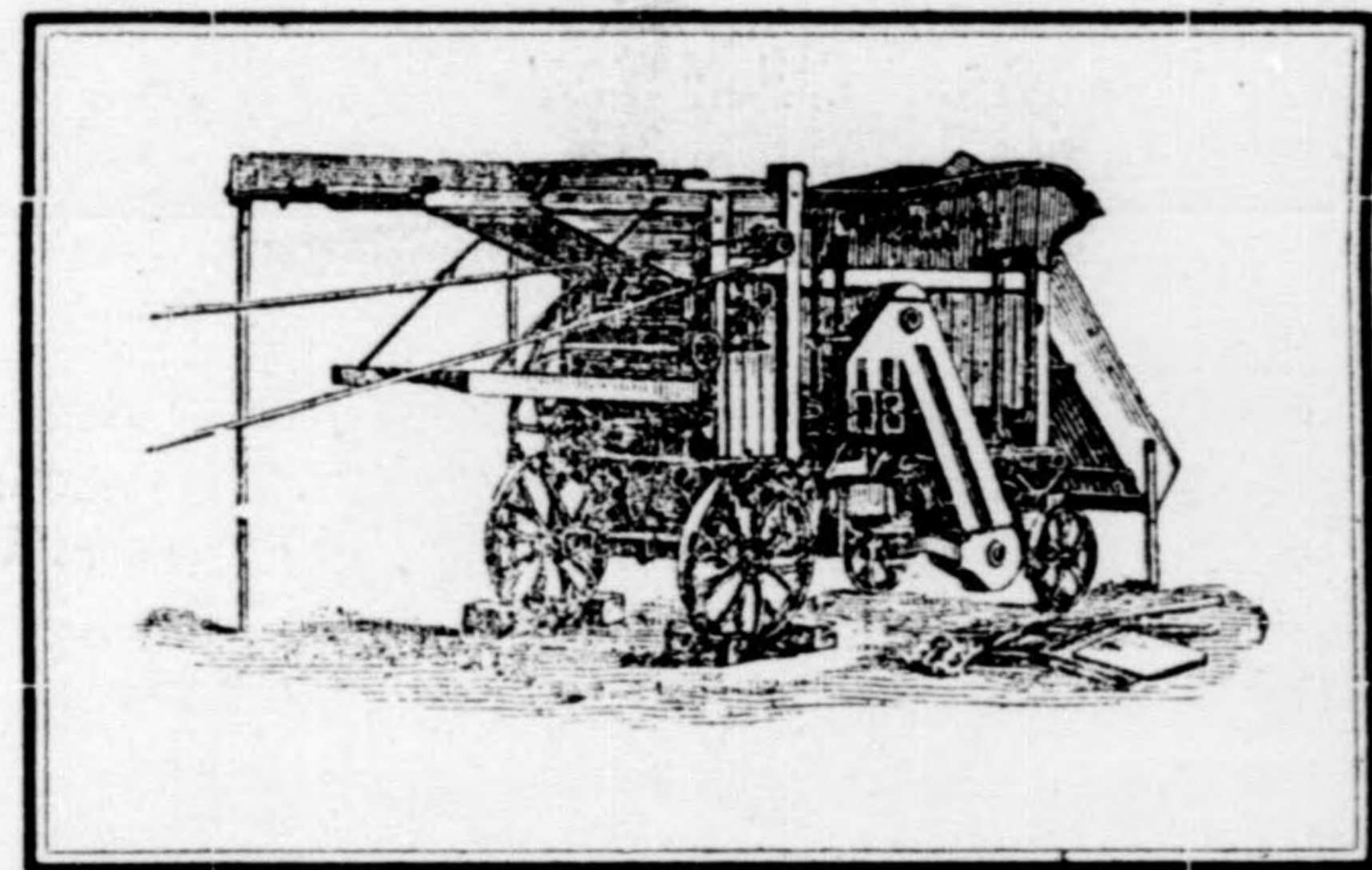
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírű gépeit a **közeledő nyári idényre**, nevezetesen:

Cseplőkészleteit könnyű járással, járgány vagy gőzmozdony általi hajtásra.

Kézi-cseplőgépeit, járgány-hajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy a nélkül. Baker- és magtár-rostait, továbbá mindenféle szivattyúkat, gőzgépeket és gőzkazánokat. Szeszgyár-berendezéseket, m. p. Henze-főzők, kavaró-készülékek, maláta- és burgonya-zúzókat, malomberendezéseket. stb.

Gépgyárunk gyártmányainak jelentékeny készletet tartjuk állandóan. Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődének gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük. 2-2

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Nagy választék fehérneműekben és turista-ingekben.

„Kedvező alkalom”

nyilott a n. é. közönségnek az által, hogy a nyári idényhez megfelelő szükségleteit eskis **divat-áru házában** — a saison előhaladása miatt — mélyen leszállított árak mellett szerezheti meg.

Nem mulaszthatom el felemlíteni, hogy üzletemben csak is idei, azaz friss áruk találhatók, melyek ugy a legutóbbi divatnak, mint a legmagasabb igényeknek megfelelnek.

Különösen bátorkodom a mélyen tisztelt közönség b. figyelmét felhívni raktáromon levő színes és fekete **nap- és eső-ernyőkre**, a melyek a legújabb színekben és legjobb minőségben kaphatók.

A **legelegánsabb** és a **legutóbbi modell női kalapok**. Minden létező színden **selyem- és czérna-keztük, nyakkrusch, selyem és esipke női gallérok**.

Óriási raktár **női-, férfi- és gyermekcipőkben**; ugyszintén férfi **kalapokban**, utazó **bőröndök, kézi-táskák** és utazó-**kosarak**.

Végül nagy választékban női konfektó, u. m.: **gallér-, kepp- és kabát**, továbbá mindenféle **csipkék** és **betétek**, melyeknek árait különösen leszállítottam.

Szives látogatásért esedezve,
Rimaszombat, 1896. évi június hó.

1-3

Reisz József.

Karlsbadi cipők kizárólagos raktára.

Nagy választék.

Szabott áruk.

Füldő-sapkák és ruhák.

Pontos kiszolgálát.
Pichler és Itta-féle kalapok.